

To jest wersja demo książki

NAVIS NORD

**DUCHOWE SMS-Y
Z PAŁACU MISTRZÓW**

Część II

Kraków 2017

Książkę można kupić poprzez stronę:

www.navisnord.eu

lub kontaktując się mailowo: biuro@stationnord.pl

© Copyright by Janusz Wielobób 2017

Wszelkie prawa, włączając prawo do tłumaczenia, przedstawiania, adaptacji, nagrań, fotografowania, przechowywania w bazie danych, udostępniania, prawa do publikacji elektronicznej, prawa do przedruku, są zastrzeżone.

Wersja demo książki może być rozpowszechniana jedynie w pierwotnej, niezmienionej formie w pliku pdf dostarczonym przez wydawcę.

SPIS TREŚCI

WSTĘP

CZĘŚĆ I: DUCHOWE SMS-Y

Od czapy, czyli człowiek nieracjonalny
Informacje dla poszukujących stymulacji i rozrywki
Językiem dzikiej żądz
Wychodząc do ludzi
Uwaga, obserwacja, przedmiot skupienia
Religia bez religii, religia bez wyznania
Technika pytań niewerbalnych
Studia mistyczne
Wolność od *samsary*
miłość i Miłość

CZĘŚĆ II: DYSCYPLINA INTEGRACYJNA

Wprowadzenie do dyscypliny integracyjnej
Obrazy ilustrujące stan spokoju umysłu
Dyscyplina integracyjna
Praca na poziomie psychofizycznego nośnika materialnego
Praca z relacjami
Praca z umysłem

POSŁOWIE

*

WSTĘP

Część druga *Duchowych SMS-ów z Pałacu Mistrzów* to kilka puzzli z ogromnej układanki. Uważna lektura pozwoli odkryć, że jest to część większej całości. Im bardziej obejmujemy całość, tym bardziej zbliżamy się do nielinearnego rozumienia otaczającego nas świata, ludzi i zjawisk. Część pierwsza książki stanowi kontynuację rozważań na tematy podjęte w części pierwszej *Duchowych SMS-ów z Pałacu Mistrzów* na nieco głębszym poziomie. Każdy zrozumiany fragment książki może pomóc w zobaczeniu siebie i innych w bardziej realistycznym świetle.

Krótkie fragmenty tekstów, jeśli zostaną właściwie przeczytane, umożliwiają konfrontację z rzeczywistością i rozwój refleksyjnej świadomości, która jest podstawą rozwoju koncentracji zarówno na Ścieżce prowadzącej do Spokoju, jak i na Ścieżce Miłości.

Druga część książki jest zatytułowana *Dyscyplina integracyjna* i odpowiada na pytanie, jakie działanie jest związane z duchowym i nieduchowym rozwojem. Przedstawia uniwersalistyczną koncepcję bardziej wewnętrznej etyki oraz uświadamia nam, że samo poprawne zewnętrzne działanie, aczkolwiek jest podstawą, to jednak nie prowadzi do rozwoju umożliwiającego trwałą zmianę.

Książka zawiera zapis „schwytych na gorącym uczynku” żywych słów autora, które zostały wypowiedziane w trakcie prowadzenia zajęć w Station Nord, jak również – w wielu miejscach – zapis reakcji publiczności.

Życzymy owocnej i świadomej lektury.

Redakcja

*

NAUCZYCIELE

Wszyscy nauczyciele, którzy dają wsparcie i ciepło psychiczne, prowadzą ludzi na manowce. Funkcja nauczyciela nie polega na dawaniu oparcia, tylko na wyrywaniu ziemi spod nóg. No chyba, że ktoś jest na etapie dziecka i potrzebuje spódnicy mamusi, a nie nauczania.

*

WIERZĘ W BOGA JEDYNEGO

Jeśli mówisz: „Wierzę w Boga Jedynego”, to pytam: „Skąd wiesz, że ten Bóg Jedyny i Prawdziwy jest tym samym, w którego wierzysz?”. Jeśli mówisz: „Wierzę w Buddę Oświeconego”, to pytam: „Skąd wiesz, że ten Prawdziwy Budda jest tym samym, w którego wierzysz?”.

*

WPROWADZENIE DO DYSCYPLINY INTEGRACYJNEJ

Z rozwojem osobistym i duchowym związana jest obserwacja naszego zachowania, jak również działanie, które podąża w tym samym kierunku, co nasze praktyki, studia, modlitwy czy medytacje.

Jeżeli w procesie medytacji rozwijamy stan X, a w życiu działamy w przeciwnym kierunku, nie tyle rozwijamy się, co pracujemy na rozdwojenie jaźni lub rozwijamy schizofrenię. Stąd ważnym tematem staje się temat dyscypliny¹ lub – jeśli ktoś woli – etyki związanej z rozwojem. Istotnymi elementami pracy nad sobą staje się skierowanie praktyk, myślenia, czynników mentalnych, obserwacji, emocji i świadomości w jednym kierunku.

Słowo „dyscyplina” nie budzi najlepszych skojarzeń, ponieważ jest często odbierane jako pewnego rodzaju przymus lub coś, co jest narzucone z zewnątrz. Tak naprawdę z punktu widzenia mistycyzmu dyscyplina nie ma nic wspólnego z przymusem – wręcz przeciwnie, działanie pod przymusem raczej byłoby brakiem dyscypliny, jak również coś, co jest narzucone z zewnątrz, nie konstituuje dyscypliny. Dyscyplina to wykonywanie czegoś z własnej woli, bez przypominania, zachęty, nacisku, poleceń i wielkich emocjonalnych uniesień. Dyscyplina to ćwiczenie czegoś bez względu na to, czy ktoś obserwuje, czy nie, czy

¹ Zasady dyscypliny integracyjnej zostały dosyć obszernie omówione w: Navis Nord, *Prosperity Training*, dz. cyt.

otrzymamy za to pochwałę, czy naganę. Oczywiście fakt, że źródło dyscypliny jest wewnątrz, wcale nie oznacza, że nie jest ona związana z wysiłkiem.

Jest taki rodzaj dyscypliny, który podejmujemy z własnej woli. Na przykład jeśli chcemy kupić dom, to intensywnie pracujemy, więcej zarabiamy, awansujemy i proszę – oto osiągamy wreszcie upragnione miejsce zamieszkania. Można śmiało powiedzieć, że osiągnęliśmy nasz cel dzięki dyscyplinie. I faktycznie, dyscyplina jest źródłem wszystkich osiągnięć. Jest również taki rodzaj dyscypliny, który umożliwia rozwój i integrację.

Stąd powstaje zasadnicze pytanie: co możemy „osiągnąć”, praktykując dyscyplinę integracyjną, co dostaniemy w zamian? Jaki jest wystarczający powód, który umożliwia korektę zachowania?